

[Axel Dam.]

Societetet eller i Manufakturgrossistforeningen, vilde et Laan som det anførte være blevet pure afslaaet. Imidlertid lykkedes det gennem Indgriben af et Medlem af Grosserer-Societetets Komité at forhindre Bevillingen af Laanet. Det paagældende Firma standsede kort efter sine Betalinger med det Resultat, at Kreditorerne kun reddede faa Procent af deres Tilgodehavende — i øvrigt blev samme Firma anklaget for svigagtig Bogføring.

Det andet Eksempel angaar en sjællandsk Klædefabrikant, hvis Virksomhed brød sammen paa Grund af letsindig og udygtig Forretningsførelse. Han søgte og fik bevilget et Laan, saa vidt vides paa 100 000 Kr., for at kunne overtage en mindre Fabrik i en Provinsby. Havde man fra ansvarlig Side søgt Oplysninger om den paagældende Fabrikants Kvalifikationer f. Eks. hos Grosserer-Societetet eller hos Industriraadet, vilde Laanet sikkert aldrig være blevet bevilget. Et eller to Aar senere brød Virksomheden sammen, og det er sandsynligt, at Staten ingen Sinde modtog en eneste Øre i Rente eller Afdrag. Jeg har søgt at faa Oplysninger om det gennem Finansudvalget, men har endnu ikke faaet saadanne.

Jeg ser i Dag i Bladene, at Staten er interesseret med nogle Hundrede Tusind Kroner i en Glasfabrik, som nu nedlægger Arbejdet. Hvorvidt der er nogen Risiko for at tabe disse Penge, kan jeg naturligvis ikke afgøre, men det synes af det her anførte at fremgaa, at saadanne Laan bevilges af Embedsmænd uden ringeste Forstaaelse af eller Indseende i de paagældende Laansøgers Kvalifikationer. Men selv om der ikke klæbede saadanne Misligheder ved en Lovgivning af denne Art, hvor der baade spildes og spilles med Skatteydernes Penge, vil Retsforbundet stemme imod enhver Lov, der giver enkelte Personer eller Klasser særlige Begunstigelser paa andres Bekostning.

Sneum: Paa det store Landsindustri-møde her i København den 28. Januar i Aar gik Bølgerne jo højt mod Regeringen og Trustlovsforslaget; der faldt adskillige haarde Ord af fra Industriens Side mod Regeringen og Regeringsflertallet, og saa talrige var de bestilte Taleres Række, at hverken Ministeren eller Medlemmer af Folketingsudvalget, der var indbudt til Mødet, kunde faa Ordet, inden de forlod Mødet. Ifølge Referaterne i „Berlingske Tidende“ og „Nationaltidende“ samme Dags Eftermiddag lød der dog senere paa Mødet

een fornuftig Røst, men han blev ogsaa hylet og pebet ned af Forsamlingen. Det var Godsejer og Ingeniør Spandet, jeg tænker paa. Af Referatet i de to nævnte Blade ses det, at han blev afbrudt med vilde Raab om, at Industrien aldrig havde faaet Støtte fra Statens Side, og disse Raab blev efterfulgt af voldsom Begejstring fra ophidsede Industrimænds Side. Enhver, der har blot mindste Begreb om dansk Politik, ved, at denne Opfattelse ikke er rigtig.

Det Lovforslag, som Ministeren for Handel og Industri har lagt paa Rigsdagens Bord, og som vi nu behandler her, er et af de mange Vidnesbyrd om, at Regeringen og Regeringspartierne gerne vil støtte dansk Industri og Haandværk, og at man vil ofre betydelige Midler for at støtte bestaaende Virksomheder og ogsaa for at fremme nye. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at det forekommer mig, at det er et udmærket Lovforslag, der ligger her paa Rigsdagens Bord til Behandling i Dag, og jeg forstaaer ikke den Kritik eller rettere sagt det Forsøg paa Kritik, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller førte frem under Forhandlingerne i Gaar. Man kan være forvisset om, at mange Haandværkere og industridrivende, ikke mindst i Provinsen, maa ske ogsaaovre i Odense, med stor Interesse ser hen til det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, og jeg haaber ogsaa, at det vil ske i denne Rigsdagssamling.

Jeg er enig med mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Lundberg, i de Udtalelser, han fremkom med i Gaar, og jeg agter ikke at gaa ind i en Detailforhandling om Lovforslaget, men ønsker kun at knytte nogle Bemærkninger til et enkelt Punkt deri.

I § 5 bestemmes det, at der skal ned-sættes et Udvalg paa 5 Medlemmer til at bistaa Ministeren for Handel og Industri med Hensyn til Iværksættelse af de i Lovforslagets §§ 2—4 omtalte Foranstaltninger til Hjælp for Industri og Haandværk. Der skal vælges en Repræsentant for Ministeriet for Handel og Industri, en Repræsentant for Finansministeriet og en Repræsentant for henholdsvis Industriraadet, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk og de samvirkende Fagforbund i Danmark.

Det er klart, at dette Udvalg faar — og det skal det ogsaa have — en meget stor Indflydelse paa de Afgørelser, der skal træffes angaaende Statsstøtte til de enkelte industridrivende og Haandværkere. Saaledes maa det være, da man ikke kan forlange, at Ministeren skal kunne faa Tid til at undersøge de enkelte Ansøgers Forhold. Det bliver i alt væsentligt dette Udvalg, der skal